

Бистра.

(Потръпва и се отпуца на стола, като си души лицето между гургуличкитѣ)

Еремия.

Въ тѣхната сѣдба, ти —

Бистра.

Какво?

Еремия.

(Смутено) Ако единъ день бѣда така раненъ — съвсѣмъ не бихъ останалъ въ кафезъ.

Бистра.

(Скача) Пуцамъ ги още сега.

Еремия.

Ако могатъ да хвъркнатъ,

Бистра.

Чакай да видимъ (Туря ги на дланѣта си и, като ги цѣлува, казва имъ.) Хайде мплички — хвъркнете си на воля.

Еремия.

(Плѣсва ржцѣ).

Гургуличкитѣ се подплашватъ, плѣсватъ крилѣ и отлитатъ.

Бистра.

(Загледана). Ахъ, какъ волно си хвъркнаха!

Еремия.

И право въ гората.

Бистра.

Въ лоното на свободата.